

Ihmeipäivät

Sadetta

Saara ja Leevi seisoivat eteisessä ja ojensivat Leevin äidille suuren kukkakimpun. Äiti ei ilahtunut. Hän arvasi heti, mistä kukat olivat peräisin ja ryntäsi pihalle.

”Mikä hävityksen kauhistus!”, hän huusi.

”Kukkani! Rakkaat, kauniit, keltaiset kukkani!”

Äiti juoksi ympäri pihaa, istutukselta toiselle, tarkastaen vahinkoja.

”Minun ihanat liriksieni ja lumoavat Liljani! Voi, ja huumaavat Pionini! Mitä IHMETTÄ te olette tehneet?”, äiti vaikeroi päätään pidellen.

Leevi ja Saara ehättivät selittämään kilpaa, miten tuuli oli tarttunut Leevin leijaan ja miten Leevillä oli ollut työ ja tuska saada se alas taivaalta. Ja miten kumpikaan ei ollut siinä hötäkässä huomannut varoa kukkia.

”Anteeksi”, lapset sanoivat hiljaa.

Äiti ei ollut liian vihainen vahingosta, mutta takavarikoi Leevin leijan ja komensi lapset pihatöihin. Tiedossa oli siis kitkemistä, nurmikon leikkuuta ja kastelua koko iltapäiväksi. Plääh.

Kun lapset olivat aikansa siivonneet, kitkeneet, raivanneet, nyppineet, kaivaneet, täyttäneet ja lannoittaneet, he olivat väsyneitä ja kyllästyneitä.

Töitä oli tehty pitkään ja täydellä teholla. Leevin äiti oli vahtinut vieressä, että he olivat leikanneet nurmikon kunnolla ja poistaneet kukkien varsia tukemaan teipatut pillit. Piha alkoi olla kunnossa.

Nyt jäljellä oli enää kastelu. Saara ja Leevi olisivat halunneet jo takaisin omiin puuhiinsa. Saara pyyhki otsaansa ja katseli taivaalle. Siellä hahmottui hieman pilvenreunaa.

”Onko tuo sadepilvi?”, Saara nyki Leeviä hihasta.
”Voi, kun se olisi... Ei tarvitsisi kastella”, Saara kuiskasi.
”Voisi mennä sisään. Vaikka pelaamaan tai katsomaan leffaa”, Leevi huokasi.

Leevi sulki silmänsä ja keskittyi. Hän alkoi mielikuvitella. Leevi avasi silmänsä ja katsoi omenapuuta. Hän siristi silmiään ja tihrusti runkoa.

Tuntui kuin oksat, kolot ja rungon mutkat olisivat lähteneet liikkeelle ja järjestyneet tikapuiksi hänen kiivetä. Leevi tarttui runkoon ja kapusi oksat viuhtoen ja

lehdet pölyten omenapuun latvaan. Korkealta hän näki pitkälle.

Leevi näki puistoon asti. Hiekkalaatikolla istui Nelli kaverinsa Olivian kanssa. Tyttöillä näytti olevan pystyssä oikea pehmolelujen pitopalvelu. Padoissa ja kattoiloissa porisi erilaisia hiekkavellejä ja mutaherkkuja illalliseksi joukolle pahaa-aavistamattomia karvamöykkyjä, jotka odottivat illallistaan siistissä puoliympyrässä hiekkalaatikon laidalla.

Leevi tähtäsi katseensa kauemmaksi taivaanrantaan. Hän näki kuin näkikin sadepilvet horisontissa. Koko taivas oli tummien pilvien peitossa ja Leevi näki kaukana ropisevan sateen lähestyvän pihapiiriä.

”Varo Nelli, kohta alkaa sataa!”, Leevi huusi.
Nelli ja Olivia keskeyttivät kokkauksensa ja katselivat ympärilleen. Mistä ääni kuului?

”Täällä ylhäällä!”, Leevi huusi kovempaa ja huiskutti tytöille. Hän viittoili kohti sadepilviä. ”Sade on täällä ihan kohta! Menkää sisään!”

Nelli vilkutti Leeville ja nosti peukun pystyyn. Tytöt alkoivat nopeasti kerätä leikkejään kokoon ja kiikuttivat nälkäiset pehmolelunsa turvaan sateelta. Tänään niiden täytyisi tyytyä muovisiin herkkuihin tuoreiden mutapyöryköiden ja hiekkakakkujen sijaan.

”Leevi!”, kuului omenapuun juurelta. ”Mitä sinä siellä keikut? Nyt heti alas!”, äiti komensi.

Leevi kapusi alas.

”Äiti, äiti, kohta tulee vettä! Mä näin pilvet! Ei tarvitse kastella! Tuolla kaukana sataa jo!”, Leevi kertoi innoissaan, laskeutuessaan alas puusta.

”Saadaanko me jo mennä Saaran kanssa sisään katsomaan leffaa?”, Leevi kysyi.

Äiti avasi suunsa sanoakseen jotain, kun sai pari pisaraa kädelleen. Hän katsoi taivaalle. Pisaroita putosi nenälle ja otsallekin. Hiljaista ropinaa alkoi kuulua ympäri puutarhaa. Raikas sateen tuoksu täytti ilman.

”Mitä mä sanoin!”, Leevi hihkui. ”Mähän sanoin, että kohta alkaa sataa!”, hän tanssi Saaran kanssa

”No niin, selvä sitten. Mennään sisälle”, Leevin äiti myöntyi ja alkoi paimentaa lapsia ovea kohti. ”Mutta yhtään leffaa ette tänään kyllä katso”, hän totesi päättäväisesti. ”Saatte luvan keksiä jotain muuta tekemistä”.

”Okei, okei”, Saara ja Leevi huikkasivat kirmatessaan portaita ylös Leevin huoneeseen.

